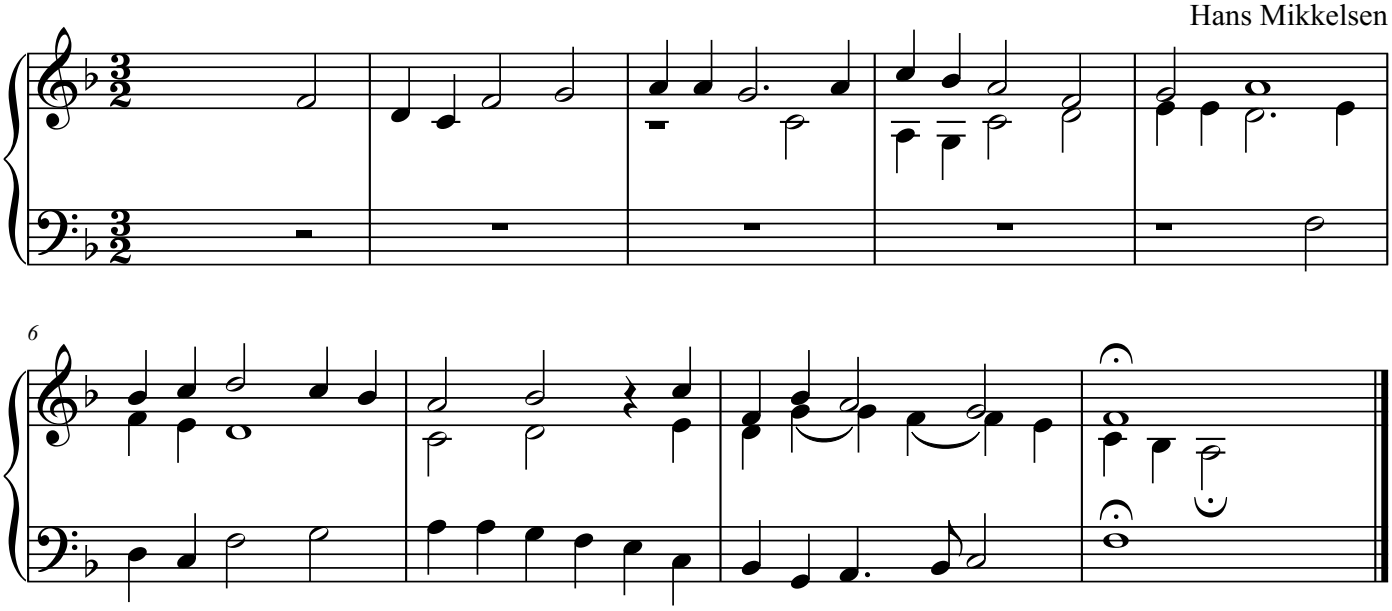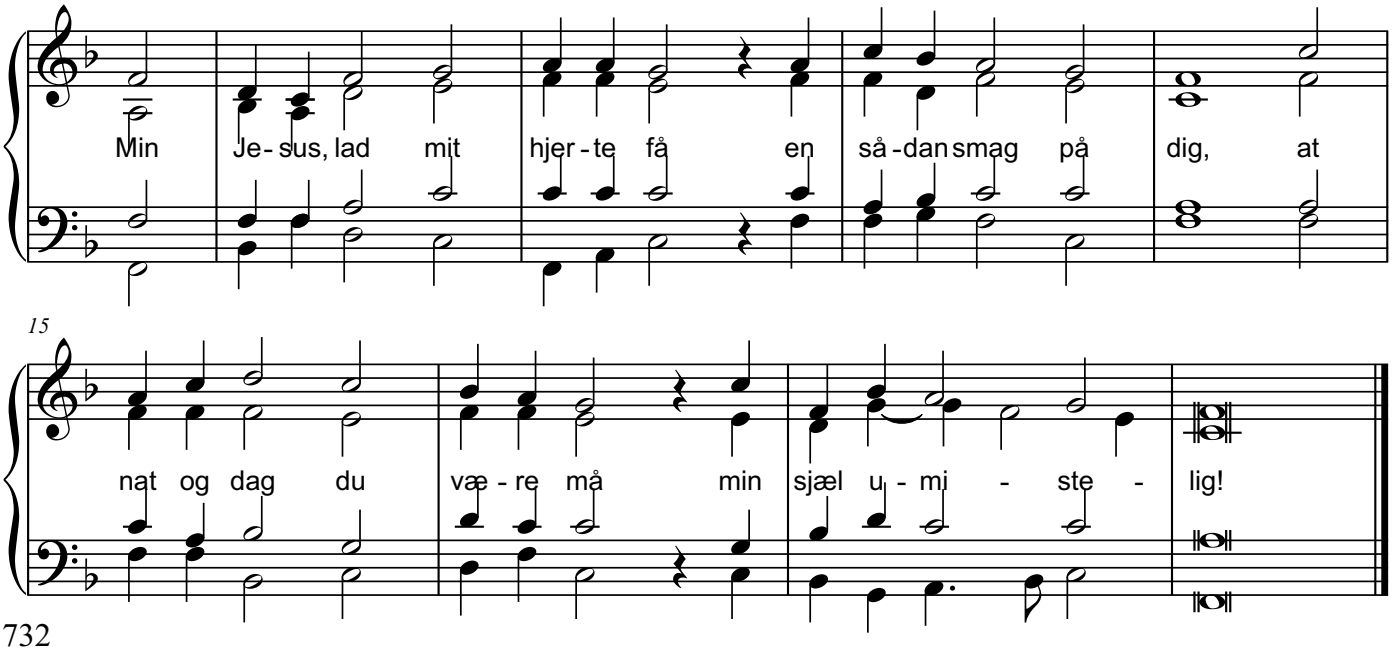
Dybt hælder året i sin gang DDK 109

Hans Mikkelsen

Dybt hælder året

Johan Crüger 1653

732

1. Dybt hælder året i sin gang,
snart ødes eng og lund.
Farvel med al din lyst og sang,
du korte sommerstund!

2. Snart sukker vinterstormens røst:
Alt visner og forgår!
Lad visne kun, jeg ved den trøst,
som ligefuldt består.

3. Lad solen korte af sin vej,
og natten vokse til,
Guds vældes arm forkortes ej,
hans visdom fór ej vild.

4. Lad gulne hvert et blad på kvist,
lad falme alle strå,
Guds kærlighed, jeg ved for vist,
omskiftes ikke så.

5. Jeg ved, hvor glæden har sit hjem,
når øde mark står hvid;
hint frydekor fra Betlehem
forstummer ingen tid.

6. Jeg ved, hvor håbet grønnes da,
når alting falmer her;
min frelsers træ på Golgata
en evig krone bær'.

7. Lad synke kun med løvets fald
hver markens blomst i rad;
min tro på ham bevare skal
sit friske hjerteblad!

8. Han lover mig en evig vår,
trods vinterstorm og død;
thi livet frem af graven går,
som Kristus gennembrød.

C.J. Boye 1833